

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

ІІІ Міжнародної науково-практичної конференції

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ:** Матеріали ІІІ Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
**Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями.** – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова
оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової
роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд.психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

Список использованной литературы:

1. Барингольц О. Интеграция Украины в Европейское экономическое пространство, 2000. – 120 с.
2. Договор о Европейском Союзе, 7 февраля 1992. - (Маастрихтский договор).
3. Копийка В.В. Расширение Европейского Союза. Теория и практика интеграционного процесса. - К., 2004 – 230 с.
4. Ливенцов Н.Н. Международная экономическая интеграция: учебное пособие, К.: 2006. – 300 с.
5. Шемяченко В.Г. Европейская интеграция. Международные отношения. – К.: «Знання» - 340 с.

ПОЛІТИЧНА КУЛЬТУРА СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

**Наумов Андрій, канд. політ. наук, ст. викладач
Рівненський державний гуманітарний університет**

Зростання ролі політичної культури – загальна закономірність розвитку сучасної цивілізації, особливо коли людство перебуває у стані суперечливих пошуків нової стратегії цивілізаційного розвитку. Демократизація висуває на перший план проблеми культури спілкування, пошук оптимальних моделей сумісності, знаходження консенсусу. Саме категорія політичної культури найближче півводить нас до розуміння атмосфери політичного життя, специфічної і неповторної у кожній країні та у різних її частинах.

Без піднесення рівня політичної активності громадян (зокрема молоді) ні вивести економіку із кризи, ні закласти основи правової держави і громадянського суспільства неможливо. Без сприйняття молоддю демократичних ідеалів не може бути й мови про становлення в її середовищі нового типу політичної культури, орієнтованої на створення демократичного суспільства в незалежній Україні. Недостатній рівень засвоєння демократичної політичної культури є однією з причин відчуження молоді від суспільно-політичних процесів в Україні. Суспільство не може бути громадянським, а держава - соціальною і правовою, якщо одна із соціальних груп цього суспільства виключена з системи політико-владніх відносин.

Для політичної ментальності загалом і політичної культури сучасних українців характерні риси, що свідчать про довге історичне поневолення і несформованість модерної ментальності й політичної культури, яка є характерною для високорозвинених націй світу. Проте слід сказати, що деякі з названих рис, такі як толерантність, демократичність, у випадку успішних суспільно-політичних перетворень можуть сприяти розвиткові України як цивілізованої європейської держави.

З одного боку, політична культура є показником рівня політичного життя суспільства, тому що вона здатна виявити ступінь його розвитку й співвідношення між правовими, соціальними і психічними регуляторами функціонування політичної сфери суспільства. З іншого боку, потрібно враховувати, що будь-яка культура має складну природу, де ідеальна складова теж підлягає еволюції, відображаючи подвійний вплив окремого історичного досвіду та загальнолюдських тенденцій.

Виділення структурних компонентів політичної культури дає можливість з'ясувати основні напрями її формування, серед яких: набуття політичних знань, поглядів та під впливом певних ціннісних орієнтацій трансформація їх в переконання; формування політичної свідомості, в основі якої – певні політичні традиції, історична пам'ять народу; залучення громадян до суспільно-політичного життя шляхом закріплення як традиційних, так і загальновизнаних, цивілізованих норм політичної поведінки.

На противагу тоталітарній й авторитарній демократична політична культура відзначається толерантним ставленням до різних політичних поглядів та існуванням опозиції, де найважливішою політичною цінністю є громадянські права та свободи. Демократична політична культура – це культура громадянського суспільства. Саме у межах громадянського суспільства відбувається організація плюоралізму, тобто поєднання й урахування інтересів самих різноманітних соціальних і політичних сил. Основним стрижнем політичної культури будь-якої нації є усвідомлення потреб власної держави і, відповідно, формування державотворчої психології, досягнення гармонійного поєднання інтересів і потреб особи, громадянського суспільства і держави. Сучасна політична культура громадян України характеризується як така, що містить демократичні та авторитарні компоненти (політична культура змішаного типу). Це фрагментарна політична культура перехідного етапу розвитку суспільства.

Для дійсно об'єктивного вивчення сучасної молоді, деякі постулати минулого в науці стосовно молоді конче необхідно переглядати. Центральним з них є погляд на молоду людину виключно як на об'єкт впливу – ідеологічного, економічного, і, головне, виховного. Демократизація суспільства обумовлюється приматом особистості, її саморозвитком, активною життєвою позицією за власним покликом душі, а не за вимогами та потребами будь-кого. Молоді люди сьогодні – це досить значна частина населення країни. І якщо враховувати специфічні риси цієї демографічної групи (підвищена активність, максималізм, відсутність життєвого досвіду тощо), то стане зрозумілим, наскільки важливо сьогодні старшому поколінню, особливо владним структурам, знати справжній стан справ у молодіжному середовищі.

Молодь – це майбутнє країни, і щоб належним чином забезпечити це майбутнє, держава повинна виробити реалістичну, збалансовану, виважену політику щодо молодого покоління. Основними функціями молодіжної державної політики в Україні має бути: створення гарантованих соціально-економічних, політичних та інших стартових умов для соціалізації молоді; координація зусиль усіх державних органів, партій, організацій, об'єднань, рухів, різних соціальних інститутів суспільства щодо забезпечення умов для розвитку і самореалізації молоді; соціальний захист тих груп молоді, що неспроможні самостійно розв'язувати власні проблеми або хоча б полегшити власне життя.

У справі вироблення ефективної молодіжної політики важлива роль відводиться з'ясуванню суті і змісту процесів життєвого самовизначення молоді: соціальне, політичне, професійне та економічне самовизначення. Щодо політичного самовизначення, то відчуженню молоді від участі в управлінні властиві дві взаємопов'язані тенденції: а) нарощання пасивності і недовіри молоді до офіційних органів управління, де дуже мало їх ровесників; б) підвищення інтересу до суті молодіжних угрупувань та об'єднань, в яких немає бюрократично заформалізованих форм роботи.

Політичну соціалізацію часто трактують як форму політичного розвитку особистості, як процес активного засвоєння індивідом ідеологічних і політичних цінностей і норм, які панують у конкретному суспільстві. При цьому

опускається власне психолого-педагогічний аспект, який відображає перетворення цих норм і цінностей в усвідомлену суб'єктом систему власних політичних установок, що визначають позиції й поведінку особистості в політичній системі. Отже, соціалізацію часто плутають з цілеспрямованим політичним чи громадянським вихованням.

Інший шлях пов'язаний з набуттям особистістю нових, раніше невідомих політичних знань, із засвоєнням нового політичного досвіду. Це відбувається в процесі участі індивіда в політичному житті країни, а також під впливом різних чинників, що перебувають поза соціально-педагогічною галуззю. Особливо актуалізуються ці процеси в період соціальних потрясінь, змін політичного й економічного устрою держави.

Демократична освіта має бути спрямована на виховання громадянина, який цінує власні права, готовий відстоювати ідеали свободи, демократичні цінності, володіє відповідними практичними навичками. Громадянська освіта подається як одна з найвпливовіших серед зовнішніх факторів впливу на формування політичної культури молоді. До неї відносять також патріотичне виховання.

Актуальність проблеми формування демократичної політичної культури студентів вимагає концептуального переопрацювання змісту гуманітарних дисциплін, пошуку активних методів навчання; у змісті гуманітарних загальнозвісівських дисциплін повинна домінувати проблематика людини, суспільства, культури, науки у їх поєднанні, взаємовпливі та взаємозалежності.

Серед форм політичної участі молоді можна виділити: участь у передвиборчій кампанії, в демонстраціях, мітингах, обговорення політичної ситуації з друзями. Слід зауважити, що таких форм політичної участі, як демонстрації і мітинги, хоча є досить розповсюдженими серед молоді. Треба усвідомлювати різницю між мирним протестом, метою якого є отримання підтримки загалу, та руйнівним, деструктивним протестом, який призводить до розколу суспільства та втрати підтримки.

У демократичному суспільстві не можна вимагати від громадян (зокрема молоді), щоб вони брали участь у політичному житті. Проте саме рівень політичної участі, її масштаби є показниками ступеня демократичного розвитку суспільства, рівня загальної та політичної культури його громадян, найрізноманітніших суб'єктів політики. Тут важлива також культура громадянськості, складовими якої є інтерес до суспільних справ і політики, політична обізнаність і компетентність.

Можна зробити такі висновки щодо стану та проблем політичної культури молоді України, її особливостей і перспектив розвитку:

- складне соціально-економічне становище країни призводить до загострення молодіжних проблем, негативно впливає на всі сфери життєдіяльності молоді: можливості задоволення матеріальних і духовних потреб, професійне і громадянське становлення. Це відображається на політичній культурі молоді, що в кінцевому рахунку виявляється в оцінці нею своєї ролі в державному будівництві як незначної;

- загалом молодь стурбована станом суспільно-політичного життя в Україні, цікавиться проблемами політики, але простежується поверховість, епізодичність звернення до політичних проблем, недооцінка політичного фактора, як чинника виникнення і розв'язання соціально-політичних конфліктів;

- політична культура молоді як органічна складова її загальної культури є виявом її індивідуальної спрямованості на участь (або ігнорування) у політичному житті суспільства, яка базується на певному рівні політичної самосвідомості, духовності й цілеспрямованості;

- важливу роль у становленні політичної культури молоді відіграє політична освіта та виховання. Освіта є важливою основою фахового, політичного рівня та процесу духовного формування молодої людини, її світогляду, а також показником рівня суспільно-політичного розвитку суспільства;

- мета політичної соціалізації молоді полягає у формуванні особистості, умінні адаптуватися в суспільстві, у процесах, що відбуваються не тільки у політичній сфері; в умінні засвоїти досвід, який був накопичений старшими поколіннями; в умінні знайти своє місце в конкретному суспільстві, а також умінні висловлювати власну думку;

- знанням студентів про політику, їх судженням та оцінкам щодо політичних процесів притаманна двоїстість. З одного боку, вони демонструють чітку орієнтацію на державні перетворення, а з іншого – відсутність інтересу до практичної участі в політичному житті. Якщо врахувати досить високу потенційну готовність до активних політичних дій у поєднанні з низьким відсотком свідомої участі в них, то можемо прогнозувати, що у випадку різкого загострення соціально-економічних проблем, або під впливом авторитетних політичних лідерів студенти здатні як до позитивних, так і до соціально небажаних, невиважених і спонтанних дій;

- формування політичної культури студентської молоді тісно пов'язане з формуванням певного типу особистості студента, таких її характеристик, як цілеспрямованість, саморегуляція, активність, що можливе за умови постійного вивчення потреб, цінностей, мотивацій участі студентів у сфері політичного життя та врахування їх у навчально-виховному процесі вищого навчального закладу.

ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІНСТИТУТУ ЖІНОЧОГО ПОЛІТИЧНОГО ЛІДЕРСТВА У СУЧASNOMU POLІTICHNUMU PROЦESI UKRAINI

**Слабчук Т.А., аспірантка
Європейський університет**

Феномен політичного лідерства має давню історію дослідження спеціалістами таких галузей, як: історія, політологія, соціологія, філософія, психологія. Друга половина ХХ століття явила світу феномен політичного процесу – жіноче політичне лідерство. Жінки активно почали заявляти про себе в усіх галузях суспільного життя та на всіх рівнях державної влади. У ряді країн Західної Європи, Південно-Східної Азії, Латинської Америки жінки прийшли до влади. Науковці багатьох країн почали дослідження феномену жіночого політичного лідерства. Українські дослідники не стали виключенням у цьому питанні.

У вітчизняній літературі дослідники жіноче політичне лідерство не виокремлюють, як окрему галузь для вивчення студентами. В усіх підручниках для Вищих навчальних закладів є розділ «Політичне лідерство» в ньому розглядаються основні аспекти цієї теми, але жодного слова про політичне жіноче або гендерне питання. На наш погляд є доцільним в подальшому диференціювати політичне лідерство на чоловіче та жіноче.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду COENONYMPHA на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.....	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.....	6
Кущериб Тетяна Миколаївна. Риоча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси грунтотворення.....	7
Максєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.....	8
Малежик Петро, Січкар Т.Г. Термомеханічні властивості епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.....	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення СО на Fe-Mn оксидних системах.....	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.....	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.....	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управлеченческой архитектуры организации и защита информации.....	17
Гаврюсева Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп’ютерна графіка».....	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп’ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивчення тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.....	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп’ютерної математики Mathcad.....	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв’язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.....	21
Прилюдок П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп’ютерних засобів.....	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатофакторних регресійних моделей.....	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.....	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв’язування планіметричних задач.....	27
Ярощак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.....	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андреєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).....	32
Бондарець Олександр, Севєрова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.....	33
Віруцька Світлана, Постоловський Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».....	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії. .	36
Головіна Кароліна, Давлстов О.Р. BDM – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третьому рейху.....	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінанта у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлстов О. Р. Ідея об’єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидчук Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Єсович Роман, Севєрова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. ХХ ст.: традиції та особливості.....	46
Звягіна Олександра, Давлстов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.....	48
Зушенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні. 49	
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та єреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.....	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку ХХ століття.....	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку ХХ ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.....	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Виктория. Політика розрушений: взгляд історії.....	58
Кривобороденко Сніжана, Мініяло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.....	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.....	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина 60	
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.....	61
Міоц Ю.В., Давлстов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третьому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.....	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.....	65
Писцю Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.....	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.....	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.....	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині....	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області). .	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.....	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.....	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.....	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європейзму.....	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовый концепт национал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».....	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.....	83
Виперайленко Ірина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.....	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скользения.....	86
Іллюк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України. .	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции. 89	
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку. .	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.....	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.....	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.....	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах. .	96
Бражук В. Рефлектируючий герой в п'єсі А. Вампилова «Утиная охота».....	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст». .	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності. 101	
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудревич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характенистика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Интертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона.	108
Левчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям.	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея.	111
Маландюк Тетяна, Яруга Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу.	114
Міхненко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови.	115
Назарук Анна, Середюк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології.	116
Плевако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови).	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”.	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов.	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материинской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі.	127
Бенєщук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі.	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах.	129
Карева Екатерина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения.	131
Коваленко Анна, Аксюнова І. Ю. Стилізація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу).	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. ХХ століття)	133
Комисарук Татьяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников.	135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника.	136
Легка Аліна, Аксюнова І. Ю. Роль Іржі Кіліана у сучасному хореографічному мистецтві.	137
Мельник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини.	139
Мельничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку ХХ століття.	139
Омелящик Інесса, Горбатова Е.В. Розвитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста.	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках ХХ ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів.	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів).	145
Геккель А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні.	145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю.	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

,,НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

***Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями***

**Матеріали ІІІ Міжнародної
науково-практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самбурський I.O.,
бул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*